



**A7-0266/2012**

2.8.2012

## ДОКЛАД

относно предполагаемо използване на европейски държави от ЦРУ с цел транспортиране и незаконно задържане на затворници: последващи мерки във връзка с доклада на временната комисия на Европейския парламент по предполагаемото използване на европейски държави от ЦРУ с цел транспортиране и незаконно задържане на затворници (2012/2033(INI))

Комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи

Докладчик: H el ene Flautre

Докладчик по становище (\*): Sarah Ludford, Комисия по външни работи

(\* ) Асоциирани комисии — член 50 от Правилника за дейността

## СЪДЪРЖАНИЕ

	<b>Страница</b>
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ВЪНШНИ РАБОТИ.....	24
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ .....	34

## ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

**относно предполагаемо използване на европейски държави от ЦРУ с цел транспортиране и незаконно задържане на затворници: последващи мерки във връзка с доклада на временната комисия на Европейския парламент по предполагаемото използване на европейски държави от ЦРУ с цел транспортиране и незаконно задържане на затворници**

**(2012/2033(INI))**

*Европейският парламент,*

- като взе предвид Договора за Европейския съюз (ДЕС) и по-специално членове 2, 3, 4, 6, 7 и 21 от него,
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз и по-специално членове 1, 2, 3, 4, 18 и 19 от нея,
- като взе предвид Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и протоколите към нея,
- като взе предвид съответните инструменти на ООН за правата на човека, по-специално Международния пакт за граждански и политически права от 16 декември 1966 г., Конвенцията против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание от 10 декември 1984 г. и съответните протоколи към нея, както и Международната конвенция за защита на всички лица срещу насилствено изчезване от 20 декември 2006 г.,
- като взе предвид член 5 от Северноатлантическия договор от 1949 г.,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1236/2005 на Съвета от 27 юни 2005 г. относно търговията с някои стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание<sup>1</sup>,
- като взе предвид „Стокхолмската програма — отворена и сигурна Европа в услуга и за защита на гражданите“<sup>2</sup>, както и съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 20 април 2010 г., озаглавено „Установяване на пространство на свобода, сигурност и правосъдие за гражданите на Европа: План за действие за изпълнение на Програмата от Стокхолм“ COM(2010)0171),
- като взе предвид насоките за политиката на ЕС към трети страни по отношение на изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, както и насоките на ЕС относно смъртното наказание,

---

<sup>1</sup> ОВ L 200, 30.07.05, стр. 1.

<sup>2</sup> ОВ С 115, 4.5.2010 г., стр. 1.

- като взе предвид Декларацията от Брюксел от 1 октомври 2010 г., приета на 6-та конференция на парламентарните комисии за надзор на службите за разузнаване и сигурност на държавите членки на Европейския съюз,
- като взе предвид съвместното изследване на ООН относно световните практики по отношение на тайното задържане в контекста на борбата с тероризма, изготвено от: специалния докладчик за насърчаване и защита на правата на човека и основните свободи в борбата с тероризма, Martin Scheinin; специалния докладчик за изтезанията и другите форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение, Manfred Nowak; работната група по произволното задържане, представлявана от нейния заместник-председател, Shaheen Sardar Ali; и работната група за насилствените и принудителни изчезвания, представлявана от нейния председател, Jeremy Sarkin<sup>1</sup>,
- като взе предвид доклада на Съвета на ООН по правата на човека от специалния докладчик за изтезанията и другите форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение, който е съсредоточен върху анкетните комисии в отговор на модели или практики на изтезания или други форми на малтретиране<sup>2</sup>,
- като взе предвид доклада на специалния докладчик на ООН за насърчаване и защита на правата на човека и основните свободи в борбата с тероризма, Martin Scheinin, озаглавен „Компиляция на добри практики относно правни и институционални рамки и мерки, които гарантират зачитането на правата на човека от разузнавателните агенции в борбата с тероризма, включително относно надзора върху тях“<sup>3</sup>,
- като взе предвид документите на Съвета на Европа и по-специално работата на бившия член на Комисията, отговарящ за правата на човека, Thomas Hammarberg, и на Европейския комитет против изтезанията и нечовешкото или унижително отношение или наказание (СРТ), както и съответните резолюции на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа и по-специално озаглавените „Предполагаемо тайно задържане и незаконно прехвърляне между отделни държави на задържани лица с участието на държави членки на Съвета на Европа“<sup>4</sup> и „Тайно задържане и незаконно прехвърляне на задържани лица с участието на държави членки на Съвета на Европа: втори доклад“<sup>5</sup> и доклада на Комисията по правни въпроси и права на човека на Парламентарната асамблея, озаглавен „Злоупотреба с държавната тайна и националната сигурност: пречки пред парламентарния и съдебен контрол върху нарушаването на правата на човека“<sup>6</sup>,
- като взе предвид делата пред Европейския съд по правата на човека на al Nashiri срещу Полша, Abu Zubaydah срещу Литва, Abu Zubaydah срещу Полша и el-Masri срещу „бившата югославска република Македония“, разгледани от големия състав

<sup>1</sup> A/HRC/13/42, 19.2.2010 г.

<sup>2</sup> A/HRC/19/61, 18.01.2012 г.

<sup>3</sup> A/HRC/14/46, 17.05.2010 г.

<sup>4</sup> Резолюция 1507 (2006).

<sup>5</sup> Резолюция 1562 (2007).

<sup>6</sup> Док. 12714, 16.9.2011 г.

на Съда на 16 май 2012 г.,

- като взе предвид своята резолюция от 25 ноември 2009 г. относно съобщението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета, озаглавено „Пространство на свобода, сигурност и правосъдие за гражданите – Програма от Стокхолм“<sup>1</sup>,
- като взе предвид своите резолюции от 14 февруари 2007 г.<sup>2</sup> и от 19 февруари 2009 г.<sup>3</sup> относно предполагаемото използване на европейски държави от ЦРУ за транспортиране и незаконно задържане на затворници,
- като взе предвид резолюциите си относно Гуантанамо и по-специално тези от 9 юни 2011 г. относно „Гуантанамо: предстоящо решение за смъртно наказание“<sup>4</sup>, от 4 февруари 2009 г. за репатрирането и заселването на затворници от лагера в Гуантанамо<sup>5</sup> и от 13 юни 2006 г. относно положението на затворниците в Гуантанамо<sup>6</sup>, както и своята препоръка до Съвета от 10 март 2004 г. относно правото на задържаните в Гуантанамо на справедлив процес<sup>7</sup>,
- като взе предвид своята резолюция от 15 декември 2010 г. относно „състоянието на основните права в Европейския съюз (2009 г.) – действително прилагане след влизането в сила на Договора от Лисабон“<sup>8</sup>,
- като взе предвид своята резолюция от 14 декември 2011 г. относно „политиката на ЕС за борба с тероризма: главни постижения и бъдещи предизвикателства“<sup>9</sup>,
- като взе предвид речта, произнесена от Жак Баро, заместник-председател на Комисията, в Страсбург на 17 септември 2008 г.<sup>10</sup>,
- като взе предвид изявленията на Комисията относно необходимостта съответните държави членки да проведат разследвания във връзка с предполагаемото участие в програмата на ЦРУ за предаване и тайно задържане, както и документите, доведени до знанието на докладчика от Комисията, включително четири писма, изпратени до Полша, четири до Румъния и две до Литва в периода от 2007 до 2010 г.,
- като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета и до Парламента от 15 октомври 2003 г. относно „Член 7 от Договора за Европейския съюз: Зачитане и насърчаване на ценностите, на които се основава Съюзът“ (СОМ(2003)0606),
- като взе предвид писмото от 29 ноември 2005 г. от председателството на ЕС до държавния секретар на САЩ Кондолиза Райс, с което се иска каквото и да било „разяснение, което САЩ биха могли да дадат относно тези доклади [относно

<sup>1</sup> ОВ С 285Е, 21.10.2010 г., стр.12.

<sup>2</sup> ОВ С 287Е, 29.11.2007, стр. 309.

<sup>3</sup> ОВ С 76Е, 25.03.2010, стр. 51.

<sup>4</sup> Приети текстове, P7\_TA(2011)0271.

<sup>5</sup> ОВ С 67Е, 18.03.2010, стр. 91.

<sup>6</sup> ОВ С 300Е, 9.12.2006 г. стр. 136.

<sup>7</sup> ОВ С 102Е, 28.04.2004, стр. 521.

<sup>8</sup> ОВ С 169Е, 15.6.2012 г., стр.49.

<sup>9</sup> Приети текстове, P7\_TA(2011)0577.

<sup>10</sup> РЕЧ/08/716, „Une politique visant à assurer l’effectivité des droits fondamentaux sur le terrain“.

предполагаемото задържане или транспортиране на лица, заподозрени в извършването на терористична дейност, на или през територията на някои от държавите членки на ЕС] с надеждата, че това ще уталожить безпокойството на Парламента и обществеността“,

- като взе предвид 2748-ото/2749-ото заседание на Съвета по общи въпроси и външни отношения от 15 септември 2006 г., на които се проведеха разисквания по точка „Борба с тероризма – тайни места за лишаване от свобода“,
- като взе предвид изявлението на ЕС, направено на 7 март 2011 г. на 16-ата сесия на Съвета по правата на човека относно гореспоменатото съвместно изследване на ООН за тайното задържане,
- като взе предвид статията, озаглавена „Борбата с тероризма и правата на човека“ от Villy Sovndal, Gilles de Kerchove и Ben Emmerson, публикувана в броя на *European Voice* от 19 март 2012 г.,
- като взе предвид отговора на държавния секретар на САЩ Кондолиза Райс от 5 декември 2005 г. на писмото на председателството на ЕС от 29 ноември 2005 г., в който се заявява, че „[...] предаването е изключително важно средство в борбата с тероризма. Неговото използване не е единствено по рода си за САЩ или за сегашната администрация“ и се отрича предполагаемото пряко участие на САЩ в изтезания, като се подчертава, че „целта“ на предаването не е била да се изтезава предаденото лице, а заявленията на Кондолиза Райс потвърждават, че „ние [Съединените щати] зачитаме суверенитета на нашите партньори“<sup>1</sup>,
- като взе предвид признанието на бившия президент на САЩ Джордж У. Буш в речта му от Източния кабинет на Белия дом от 6 септември 2006 г. за съществуването на ръководена от ЦРУ програма за предаване и тайно задържане, включваща задгранични операции,
- като взе предвид мемоарите на Джордж У. Буш, публикувани на 9 ноември 2010 г.,
- като взе предвид оповестената през август 2009 г. неклассифицирана версия на доклада на главния инспектор на ЦРУ John Helgerson от 2004 г. относно следствените действия на ЦРУ в ерата на Буш,
- като взе предвид доклада за 2007 г. на Международния комитет на Червения кръст за отнасянето към 14 лица с „висока стойност“, задържани от ЦРУ, който стана обществено достъпен през 2009 г.,
- като взе предвид различните инициативи на национално равнище, които отчитат участието на държавите членки в програмата на ЦРУ за предаване и тайно задържане, включително продължаващото разследване в Дания и миналите

---

<sup>1</sup> „Бележки по пътя към Германия“ (Remarks en route to Germany), въпроси и отговори за пресата с Кондолиза Райс, Берлин, 5 декември 2005 г., и „Достъпност за пресата на заседанието на Северноатлантическия съвет“ (Press Availability at the Meeting of the North Atlantic Council), Брюксел, 8 декември 2005 г.

разследвания в Швеция, продължаващите наказателни разследвания в Полша и Обединеното кралство, миналите наказателни производства в Италия, Германия, Литва, Португалия и Испания, общопартийното парламентарно разследване в Обединеното кралство и миналите парламентарни разследвания в Германия, Литва, Полша и Румъния,

- като взе предвид двугодишното португалско съдебно следствие, което беше приключено внезапно през 2009 г.,
- като взе предвид заключенията от националните разследвания, които вече са извършени в някои държави членки,
- като взе предвид многобройните медийни репортажи и действията на разследващата журналистика, по-специално, но не само, репортажите на ABC News от 2005 г.<sup>1</sup> и 2009 г.<sup>2</sup> и на *Washington Post* от 2005 г.<sup>3</sup>, без които актовете на предаване и задържане биха останали пълна тайна,
- като взе предвид проведените проучвания и разследвания, както и докладите, съставени от независими разследващи лица, организации на гражданското общество и национални и международни неправителствени организации от 2005 г. насам, най-вече Human Rights Watch<sup>4</sup>, Амнести Интернешънъл и Reprieve,
- като взе предвид изслушванията в своята комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (LIBE) на 27 март 2012 г., както и тези в подкомисията по правата на човека на 12 април 2012 г., посещението на делегацията на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи в Литва на 25–27 април 2012 г., посещението на докладчика в Полша на 16 май 2012 г. и цялата писмена и устна информация, получена от докладчика,
- като взе предвид съвместното искане за данни за полети, подадено на 16 април 2012 г. до директора на Евроконтрол от председателя на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и докладчика, и изчерпателния отговор, получен от Евроконтрол на 26 април 2012 г.,
- като взе предвид бележката на ГД за вътрешни политики на ЕС, озаглавена „Резултатите от разследванията на програмата на ЦРУ за извънредно предаване и тайни затвори в европейските държави в контекста на новата правна рамка съгласно

---

<sup>1</sup> „Източници информират ABC News, че високопоставени лица от Ал Кайда са държани в тайни затвори на ЦРУ“ („Sources Tell ABC News Top Al Qaeda Figures Held in Secret CIA Prisons“), ABC News, 5 декември 2005 г.

<sup>2</sup> „Lithuania Hosted Secret CIA Prison to Get “Our Ear”“, ABC News, 20.8.2009 г.

<sup>3</sup> „CIA Holds Terror Suspects in Secret Prisons“, 2.11. 2005 г., и „Europeans Probe Secret CIA Flights“, *Washington Post*, 17.11.2005 г.

<sup>4</sup> Например: изявление на Human Rights Watch относно тайните места за лишаване от свобода на САЩ в Европа, 6.11.2005 г.; Доклад на Амнести интернешънъл Европа, озаглавен „Обществена тайна: все повече доказателства за съучастието на Европа в предаване и тайно задържане“ (Open secret: Mounting evidence of Europe’s complicity in rendition and secret detention), 15.11.2010 г.; Доклад на Reprieve, озаглавен „Регистрирано предаване: „Използване на правото на достъп до информация за разкриване на начините за извършване на полети за незаконно прехвърляне на затворници“ (Using the Right of Access to Information to Unveil the Paths of Illegal Prisoner Transfer Flights), 15.12.2011 г.

Договора от Лисабон<sup>1</sup>,

- като взе предвид членове 48 и 50 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и становището на комисията по външни работи (A7-0266/2012),
- А. като има предвид, че Парламентът осъди ръководената от САЩ програма на ЦРУ за предаване и тайно задържане, която е свързана с множество нарушения на правата на човека, включително незаконно и произволно задържане, изтезания и друг вид малтретиране, нарушения на принципа за забрана за връщането и принудително изчезване; като има предвид, че Временната комисия по предполагаемото използване на европейски държави от ЦРУ за транспортиране и незаконно задържане на затворници (наричана по-долу „Временната комисия“) е документирала използването на европейското въздушно пространство и територия от ЦРУ и че оттогава Парламентът неколккратно отправя искане за пълно разследване на сътрудничеството на националните правителства и агенции с програмата на ЦРУ,
- Б. като има предвид, че Парламентът многократно е призовавал борбата с тероризма да се води при пълно зачитане на човешкото достойнство, правата на човека и основните свободи, включително в контекста на международното сътрудничество в тази област, въз основа на Европейската конвенция за правата на човека, Хартата на основните права на Европейския съюз и националните конституции и законодателство, свързано с основните права, и че наскоро отново отправи същия призив в доклада си относно политиката на ЕС за борба с тероризма, в който също така заяви, че зачитането на правата на човека е предпоставка за ефективност на политиката,
- В. като има предвид, че Европейският парламент многократно и остро е осъждал незаконни практики, включително „извънредно предаване“, отвличане, задържане без съдебен процес, изчезване, тайни затвори и изтезания, и е изисквал пълни разследвания на предполагаемата степен на участие на някои държави членки в действия, извършени в сътрудничество с органите на Съединените американски щати, по-специално на ЦРУ, включващи участие на територия на ЕС,
- Г. като има предвид, че целта на тази резолюция е „да следи по политически път дейността на Временната комисия и да наблюдава последващите събития, и по-специално, в случай че Съветът и/или Комисията не са предприели подходящи действия, да установи дали е налице явен риск от тежко нарушение на принципите и ценностите, на които се основава Европейският съюз, и да отправи към него всички резолюции, които могат да се окажат необходими в този контекст, въз основа на членове 6 и 7 от Договора за Европейския съюз“<sup>1</sup>,
- Д. като има предвид, че ЕС се основава на ангажираност с демокрацията, принципите на правовата държава, правата на човека и основните свободи, зачитането на човешкото достойнство и на международното право не само във вътрешните си

---

<sup>1</sup> Параграф 232 от гореспоменатата резолюция на Парламента от 14 февруари 2007 г.



политики, но и в своето външно измерение; като има предвид, че ангажираността на ЕС към правата на човека, която е подсилена с влизането в сила на Хартата на основните права на ЕС и процеса по присъединяване към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, трябва да намери отражение във всички области на политиката, за да стане политиката на ЕС в областта на правата на човека ефективна и надеждна,

- Е. като има предвид, че един правилен процес на търсене на отчетност е от основно значение, за да се запази доверието на гражданите в демократичните институции на ЕС, ефективно да се защитават и насърчават правата на човека във вътрешната и външната политика на ЕС и да се гарантират законни и ефективни политики за сигурност, основани на принципите на правовата държава,
- Ж. като има предвид, че досега никоя държава членка не е изпълнила изцяло своите задължения за защита, опазване и зачитане на международните права на човека и за предотвратяване на нарушаването им,
- З. като има предвид, че инструментите, уреждащи общата външна политика и политиката на сигурност на ЕС (ОВППС), включват Всеобщата декларация за правата на човека, Международния пакт за граждански и политически права (МПГПП) и двата факултативни протокола към него, Конвенцията на против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание и факултативния протокол към нея, Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, Хартата на основните права на Европейския съюз и Европейската конвенция за предотвратяване на изтезанията и нечовешкото или унижително отнасяне или наказание, които в своята цялост не само налагат абсолютна забрана на изтезанията, но също така въвеждат позитивно задължение за разследване на твърденията за изтезания и за осигуряване на средства за защита и обезщетение; като има предвид, че насоките за политиката на ЕС относно изтезанията представляват рамката за усилията на ЕС за „предотвратяване и премахване на изтезанията и малтретирането по целия свят“,
- И. като има предвид, че с цел да се гарантира насърчаването на международното право и зачитането на правата на човека, всички споразумения за асоцииране, търговия и сътрудничество съдържат клаузи относно правата на човека, и като има предвид, че ЕС също води политически диалог с трети държави въз основа на насоките относно правата на човека, които включват борба срещу смъртното наказание и изтезанията; като има предвид, че в рамките на Европейския инструмент за демокрация и права на човека (ЕИДПЧ) ЕС подкрепя организациите на гражданското общество, които се борят срещу изтезанията и подкрепят реабилитацията на жертвите на изтезания,
- Й. като има предвид, че евентуалното широко или редовно прилагане на тайното задържане, което е разновидност на насилственото изчезване, би било равнозначно на престъпление срещу човечеството; като има предвид, че извънредното положение и борбата с тероризма представляват среда, позволяваща тайното задържане,
- К. като има предвид, че независимо от ангажимента на ЕС за избягване на тайно съглашателство по отношение на изтезанията, проявен чрез приемането на

Регламент (ЕО) № 1236/2005 на Съвета<sup>1</sup>, изменян последно през декември 2011 г.<sup>2</sup>, с който се забранява всякакъв износ или внос на стоки без друга практическа употреба освен за изпълнение на смъртно наказание, изтезания или друго жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание, е необходимо да се свърши още работа, за да се гарантира цялостно обхващане,

- Л. като има предвид, че да се разчита единствено на дипломатически уверения за даване на разрешение за екстрадиране или депортиране на лица в държави, където има съществени основания да се предполага, че те биха били изложени на опасност от подлагане на изтезания или малтретиране, е несъвместимо с абсолютната забрана на изтезанията в международното право, законодателството на ЕС и националните конституции и законите на държавите членки<sup>3</sup>,
- М. като има предвид, че на 15 септември 2006 г. Съветът призна, че „съществуването на тайни затвори, където задържаните лица се намират в юридически вакуум, не е в съответствие с международното хуманитарно право и международното наказателно право“, но до момента не е признал и осъдил участието на държавите членки в програмата на ЦРУ, макар че използването на европейското въздушно пространство и територията от страна на ЦРУ беше признато от политическите и съдебните органи на държавите членки,
- Н. като има предвид, че нарушенията на правата на човека вследствие на програмата на ЦРУ продължават, за което свидетелства по-специално продължаващото административно задържане в залива Гуантанамо на Zubaydah и Abd al-Rahim al-Nashiri, получили статут на жертви в наказателното разследване на Полша относно тайните затвори на ЦРУ,
- О. като има предвид, че проучванията на ООН, на Съвета на Европа, на националните и международните медии, на разследващи журналисти и на гражданското общество разкриха нова, конкретна информация за местоположението на тайните обекти за задържане на ЦРУ в Европа, за извършването на полети за предаване във въздушното пространство над Европа и за транспортираните или задържаните лица,
- П. като има предвид, че незаконните действия на територията на ЕС може да са извършени в контекста на многостранните или двустранните споразумения на НАТО,
- Р. като има предвид, че националните разследвания и международните проучвания доказват, че членовете на Организацията на Северноатлантическия договор (НАТО) са се съгласили да се ангажират с предприемането на мерки в кампанията срещу тероризма, което позволява тайния въздушен трафик и използването на територията на държавите членки на ЕС от ръководената от ЦРУ програма за предаване, което показва общата осведоменост относно програмата на държавите членки, които също

<sup>1</sup> ОВ L 200, 30.7.2005, стр. 1.

<sup>2</sup> ОВ L 338, 21.12.2011 г., стр. 31.

<sup>3</sup> Член 5 от Всеобщата декларация за правата на човека, член 7 от Международния пакт за граждански и политически права, член 3 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ) и свързаната с него съдебна практика, член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

са членове на НАТО,

- С. като има предвид, че в съвместното изследване на ООН на глобалните практики по отношение на тайното задържане в контекста на борбата с тероризма (A/HRC/19/42), подготвено от специалния докладчик за насърчаване и защита на правата на човека и основните свободи в борбата с тероризма, от специалния докладчик за изтезанията и другите форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание, от работната група по произволното задържане и от работната група за насилствените или принудителни изчезвания, се описва подробно използването на тайни обекти за задържане на територията на държави членки на ЕС като част от програмата на ЦРУ, както и че впоследствие бяха изпратени писма до държавите членки с искане за допълнителна информация, както подробно е представено в докладите относно съобщенията по специалните процедури, включително доклада от 23 февруари 2012 г.<sup>1</sup>,
- Т. като има предвид, че докладът на Съвета на Европа от 2011 г. посочва, че данните, получени от полските агенции през 2009 и 2010 г. „предоставят категорични доказателства“, че в Полша са се приземили 7 свързани с ЦРУ въздухоплавателни средства и че полските медии съобщиха за обвинения, повдигнати срещу бивши началници на полското разузнаване, и разкриха вероятни контакти между служители от разузнаването и полското правителство във връзка с използването на център на ЦРУ за задържане на полска територия; като има предвид, че през 2011 г. румънски разследващи журналисти се опитаха да докажат съществуването на „черен обект“ в румънския национален регистър за класифицирана информация<sup>2</sup> въз основа на информация, предоставена от бивши служители на ЦРУ; като има предвид, че съществуването на този „черен обект“ беше отричано от румънските органи и не беше доказано от разследването, проведено от румънския парламент; като има предвид, че бивши либийски дисиденти започнаха съдебни процеси срещу Обединеното кралство за прякото участие на МИБ в тяхното и на членовете на семействата им предаване, тайно задържане и изтезание,
- У. като има предвид, че литовските власти се опитаха да хвърлят светлина върху участието на Литва в програмата на ЦРУ, провеждайки парламентарни и съдебни разследвания; като има предвид, че парламентарното разследване на комисията по национална сигурност и отбрана на литовския парламент относно предполагаемото транспортиране и изолация на лица, задържани от ЦРУ на литовска територия, установи, че между 2003 г. и 2005 г. в Литва са се приземили пет въздухоплавателни средства, свързани с ЦРУ, и че по искане на ЦРУ са били подготвени два специални центъра за задържане на лица в Литва (Проекти 1 и 2); като има предвид, че делегацията на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (LIBE) благодари на литовските органи за посрещането на членове на Европейския парламент във Вилнюс през април 2012 г. и разрешаването на достъп на делегацията на комисията до Проект № 2; като има предвид, че разположението на сградите и съоръженията в тях изглеждат подходящи за задържане на затворници; като има предвид, че много въпроси, свързани с операциите на ЦРУ в Литва, остават отворени въпреки последвалото съдебно разследване, проведено през 2010

<sup>1</sup> A/HRC/19/44.

<sup>2</sup> „Inside Romania’s secret CIA prison“, в-к „The Independent“, 9.12.2011 г.

г. и приключило през януари 2011 г.; като има предвид, че литовските органи изразиха своята готовност отново да започнат разследвания, ако се открие нова информация и като има предвид, че прокуратурата предложи да предостави допълнителна информация относно наказателното разследване в отговор на писмено искане от Парламента,

- Ф. като има предвид, че португалските органи тепърва трябва да изясняват значителния брой данни, сочещи, че много полети, установени наред с другото от Временната комисия, са служили за извършване на трансфери между Bagram, Diego Garcia, тайни затвори и Гуантанамо,
- Х. като има предвид, че проучването и установеното по съдебен път относно логистиката, свързана с прикриването на тези незаконни операции, включително фалшиви планове за полети, граждански и военни въздухоплавателни средства, класифицирани като „държавни полети“, както и използването на частни въздушни превозвачи за извършване на предаванията на ЦРУ, допълнително разкриха системния характер и обхват на европейското участие в програмата на ЦРУ; като има предвид, че анализ на новите данни, предоставени от Евроконтрол, подкрепя по-конкретно аргумента, че за да прикрият произхода и дестинацията на прехвърлянето на затворниците, изпълнителите, участващите в мисии за предаване са се прикачвали от един самолет на друг по средата по маршрута,
- Ц. като има предвид, че ЕС е разработил вътрешни политики за сигурност и борба с тероризма въз основа на полицейското и съдебното сътрудничество и насърчаването на обмена на разузнавателни данни; като има предвид, че тези политики следва да се основават на зачитане на основните права и принципите на правовата държава и на ефективния демократичен парламентарен контрол на разузнавателните служби,
- Ч. като има предвид, че според Европейския комитет против изтезанията и нечовешкото или унижително отнасяне или наказание „техниките за разпит, прилагани в отвъдморските тайни затвори на ЦРУ, несъмнено са довели до нарушения на забраната на изтезанията и на нечовешкото и унижително отношение“<sup>1</sup>,
- Ш. като има предвид, че отношенията между ЕС и САЩ се основават на тясно партньорство и сътрудничество в много области въз основа на общи споделени ценности като демокрацията, принципите на правовата държава и основните права; като има предвид, че ЕС и САЩ засилиха своята ангажираност с борбата с тероризма след терористичните атаки от 11 септември 2001 г. насам, особено с приемането на Съвместната декларация относно борбата с тероризма от 3 юни 2010 г., но като има предвид, че е необходимо да се гарантира съответствие между практиката и декларираните ангажименти и да се преодолееят разминаванията между политиките на ЕС и САЩ в рамките на борбата с тероризма,
- Щ. като има предвид, че през декември 2011 г. органите на САЩ приеха Закона за национална отбрана (NDAA), който кодифицира задържането за неопределен срок

---

<sup>1</sup> Доклад на Комитета против изтезанията и нечовешкото или унижително отнасяне или наказание от 19 май 2011 г. относно неговото посещение в Литва от 14–18 юни 2010 г.

на лица, заподозрени в съпричастност към терористични действия на територията на САЩ, и се подкопава правото на справедлив процес и безпристрастно съдебно дирене; като има предвид, че обхватът на Закона за национална отбрана (NDAA) е предмет на правно оспорване,

АА.като има предвид, че на 22 януари 2009 г. президентът Обама подписа три изпълнителни заповеди за забрана на изтезанията по време на разпити, за създаване на междуведомствена работна група за редовно преразглеждане на политиките и процедурите по задържане и за разглеждане на всички отделни случаи и указ, който разпорежда закриването на центъра за задържане в залива Гуантанамо,

АБ.като има предвид обаче, че центърът за задържане в залива Гуантанамо все още не е закрит поради силно противопоставяне от страна на Конгреса на САЩ; като има предвид, че с цел да се ускори закриването му, САЩ призовава държавите членки на ЕС да приемат задържани лица от Гуантанамо; като има предвид, че Върховният комисар на ООН по правата на човека изрази дълбокото си разочарование от факта, че центърът за задържане в залива Гуантанамо все още не е закрит и че се затвърждава системна практика на произволни задържания,

АВ.като има предвид, че лицата, задържани в Гуантанамо, все още са изправяни пред военни трибунали, особено след решението на президента на САЩ от 7 март 2011 г. за подписване на изпълнителна заповед, с която се отменя действащото в продължение на две години замразяване на новите военни производства, и закона от 7 януари 2012 г., който забранява прехвърлянето на задържани в Гуантанамо лица на територията на САЩ, за да бъдат съдени,

### **Общи положения**

1. припомня, че стратегиите за борба с тероризма могат да бъдат ефективни, само ако са проведени при стриктно спазване на задълженията по отношение на правата на човека и по-специално на правото на справедлив процес;
2. отново заявява, че ефективните мерки за борба с тероризма и спазването на правата на човека не са в противоречие, а са цели, които се допълват и взаимно се подсилват; припомня, че спазването на основните права е съществен елемент от успеха на политиките за борба с тероризма;
3. подчертава изключително деликатния характер на политиките за борба с тероризма; счита, че единствено реални съображения, свързани с националната сигурност, могат да оправдаят запазването на тайна; припомня обаче, че при никакви обстоятелства държавната тайна не може да се ползва с приоритет спрямо неотменимите основни права и че следователно никога не могат да се използват аргументи, свързани с държавната тайна, за да се ограничават правните задължения на държавите да разследват тежки нарушения на правата на човека; счита, че определенията за класифицирана информация и държавна тайна не следва да бъдат прекалено обстойни и че нарушаването на държавната тайна и на националната сигурност представлява сериозна пречка за демократичния контрол;
4. подчертава, че заподозрените в тероризъм лица не следва да бъдат обект на

специални процедури; припомня, че всяко лице трябва да може да се възползва от всички гаранции, предвидени съгласно принципа за справедлив процес, както е определено в член 6 от Европейската конвенция за правата на човека;

5. отново осъжда практиките на извънредно предаване, тайни затвори и изтезания, които са забранени съгласно националното и международното законодателство в областта на зачитането на правата на човека и които нарушават, наред с другото, правото на свобода, сигурност, хуманно отношение, защита срещу изтезания, принцип на неотблъскване, презумпция за невинност, право на справедлив съдебен процес, адвокатска защита и еднаква закрила съгласно закона;
6. подчертава необходимостта да се предвидят гаранции, за да се избегне в бъдеще всяко нарушаване на основните права при прилагането на политики за борба с тероризма;
7. счита, че държавите членки са изразили готовността си да спазват международното право, но до този момент не са изпълнили правилно позитивното задължение, което имат всички държави членки, за разследване на сериозните нарушения на правата на човека, свързани с програмата на ЦРУ, и изразява съжаление за забавянето на изясняването на този въпрос, за да се даде в най-кратки срокове възможност за пълно възстановяване на справедливостта за жертвите, включително извинения и компенсации, когато е уместно;
8. счита, че затрудненията, които срещат държавите членки при извършването на разследвания, водят до непълно съответствие с международните им задължения, което подкопава взаимното доверие в защитата на основните права и по тази причина се превръща в отговорност на ЕС като цяло;
9. припомня, че ангажираността от страна на държавите членки и на ЕС да разследват европейското участие в програмата на ЦРУ е в съответствие с принципа на искрено и лоялно сътрудничество, залегнал в член 4, параграф 3 от ДЕС;

#### *Процедура за търсене на отговорност в държавите членки*

10. изразява загриженост относно пречките пред националните парламентарни и съдебни разследвания за участието на някои държави членки в програмата на ЦРУ, което е подробно документирано в доклада на Съвета на Европа от 2011 г. относно злоупотребата с държавната тайна и националната сигурност, включително липсата на прозрачност, класифицирането на документи, преобладаването на националните и политическите интереси, тесния обхват на разследванията, ограничението на правото на жертвите на ефективно участие и защита, липсата на строги техники за разследване и за сътрудничество между разследващите органи в целия ЕС; призовава държавите членки да избягват основаването на своите национални наказателни производства на такива правни основания, които позволяват и водят до прекратяване на наказателните производства чрез позоваване на клаузите за давност и водят до безнаказаност, както и да спазват принципа на международното обичайно право, което признава, че давността не може и не следва да се прилага в случаите на сериозни нарушения на правата на човека;

11. настоятелно призовава онези държавите членки, които не са изпълнили своето позитивно задължение, да проведат независими и ефективни разследвания на нарушенията на правата на човека, като се отчитат всички излезли наяве нови доказателства; призовава по-специално държавите членки да разследват дали има тайни затвори на тяхна територия или дали са били провеждани операции, при които да са задържани хора по програмата на ЦРУ в затвори на тяхна територия;
12. отбелязва, че проведеното в Румъния парламентарно разследване е стигнало до заключение, че не може бъде намерено никакво доказателство, което да показва съществуването на таен обект за задържане на ЦРУ на румънска територия; призовава съдебните органи да започнат независимо разследване на предполагаемите тайни обекти за задържане на ЦРУ в Румъния, по-специално в контекста на новите доказателства относно въздушните връзки между Румъния и Литва;
13. насърчава Полша да прояви постоянство в продължаващото наказателно разследване на тайното задържане, но изразява съжаление относно липсата на официално съобщение относно обхвата, извършването и хода на разследването; призовава полските органи да извършат щателно разследване при съответната прозрачност, което да позволява ефективното участие на жертвите и на техните адвокати;
14. отбелязва, че парламентарните и съдебните разследвания, проведени в Литва между 2009 г. и 2011 г., не успяха да докажат, че е имало тайно задържане на лица в Литва; призовава литовските власти да спазват своя ангажимент за възобновяване на наказателното разследване на участието на Литва в програмата на ЦРУ, в случай че се появи нова информация с оглед на новите доказателства, предоставени от данните на Евроконтрол, показващи, че самолет N787WH, за който се твърди, че е транспортирал Abu Zubaydah на 18 февруари 2005 г., наистина е спрял в Мароко по пътя си към Румъния и Литва; отбелязва, че анализът на данните на Евроконтрол също така разкрива нова информация чрез плановете на полетите, свързващи Румъния с Литва чрез прекачване на самолет на 5 октомври 2005 г. в Тирана, Албания и Литва с Афганистан, през Кайро, Египет, на 26 март 2006 г.; счита за особено важно в обхвата на новите разследвания освен случаи на злоупотреба с власт от страна на държавни служители да попаднат и случаи на евентуално незаконно задържане и малтретиране на лица на територията на Литва; насърчава службата на главния прокурор да докаже с документи твърденията, направени по време на посещението на делегацията на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, че според „категоричните“ заключения на съдебното разследване „в центровете по проекти № 1 и № 2 в Литва не е имало задържани лица“;
15. отбелязва започналото наказателно разследване в Обединеното кралство относно предаването на лица на Либия и приветства решението за продължаване на по-широкото разследване на отговорността на Обединеното кралство във връзка с програмата на ЦРУ след приключване на първоначалното разследване; призовава Обединеното кралство да проведе това разследване при съответната прозрачност, като даде възможност за ефективно участие на жертвите и на гражданското

общество;

16. признава, че разследванията на държавите членки трябва да се основават на солидни съдебни доказателства и на зачитане на националните съдебни системи и на правото на ЕС, а не само на медийни и обществени спекулации;
17. призовава държавите членки, като Финландия, Дания, Португалия, Италия, Обединеното кралство, Германия, Испания, Ирландия, Гърция, Кипър, Румъния и Полша, споменати в доклада на Временната комисия, да разкрият цялата необходима информация относно всички заподозрени въздухоплавателни средства, свързани с ЦРУ и с тяхната територия; призовава държавите членки да зачитат правото на свобода на информацията и да откликват адекватно на искания за достъп до информация; изразява загриженост в този контекст, че повечето държави членки, с изключение на Дания, Финландия, Германия, Ирландия и Литва, не са реагирали адекватно на исканията от страна на Reprieve и на Access Info Europe за достъп до информация за целите на техните разследвания на случаите на извънредно предаване;
18. настоятелно призовава държавите членки да преразгледат всички разпоредби или тълкувания, които благоприятстват извършването на изтезания, като правното становище на Michael Wood (посочено в гореспоменатата резолюция на Парламента от 14 февруари 2007 г.), в което в нарушение на международната съдебна практика се твърди, че е законно да се получава и използва информация, получена чрез изтезания, доколкото няма пряка отговорност за тях (с което се мотивира и оправдава възлагането на изтезания);
19. призовава всички държави членки да подпишат и ратифицират Международната конвенция за защитата на всички лица срещу насилствено изчезване;
20. призовава държавите членки в контекста на засиленото сътрудничество и обмена на информация между техните тайни служби за разузнаване и сигурност да гарантират пълен демократичен контрол на тези служби и техните дейности чрез подходяща система за вътрешен, изпълнителен, съдебен и независим парламентарен контрол, за предпочитане чрез специализирани парламентарни комисии с обширни сфери на компетентност и правомощия, включително правомощието да изискват информация, както и с достатъчно ресурси за разследване и проучване, за да могат да разглеждат не само въпроси като политика, администрация и финанси, но също така и оперативната работа на службите;

### *Отговор на институциите на ЕС*

21. счита, че е от съществено значение ЕС да осъди всички практики на злоупотреба в рамките на борбата с тероризма, включително всякакви такива действия, извършени на територията на ЕС, за да може той не само да се придържа към своите ценности, но и да ги защитава по надежден начин в своите външни партньорства;
22. припомня, че Съветът не се е извинил официално за нарушаването на принципа, залегнал в договорите на лоялно сътрудничество между институциите на Съюза, когато некоректно се опита да убеди Парламента да предостави преднамерено



съкратени варианти на протоколите от заседанията на работната група на Съвета „Международно публично право“ (COJUR) и на работната група на Съвета „Трансатлантически отношения“ (COTRA) с висши северноамерикански държавни служители; очаква извинения от Съвета;

23. изразява очакване Съветът най-накрая да издаде декларация, с която признава участието на държавите членки в програмата на ЦРУ и затрудненията, които срещат държавите членки в контекста на разследванията;
24. призовава Съвета да даде пълната си подкрепа за процесите на установяване на истината и търсене на отговорност в държавите членки, като се занимае официално с въпроса на заседанията по правосъдие и вътрешни работи, споделя цялата информация, осигурява помощ за разследванията и по-специално като приема исканията за достъп до документи;
25. призовава Съвета да проведе изслушвания със съответните агенции за сигурност на ЕС, по-специално с Европол, Евроюст и координатора на ЕС за борба с тероризма, за да се изясни тяхната информираност относно участието на държавите членки в програмата на ЦРУ и отговора на ЕС; призовава също така Съвета да предложи предпазни мерки за гарантиране зачитането на правата на човека при съвместното разузнаване, както и строгото разграничаване на ролите на разузнавателната и на правоприлагащата дейност, така че на разузнавателните агенции да не се разрешава да поемат правомощия за арест и задържане, и да докладва на Парламента в рамките на една година;
26. призовава Съвета да насърчава държавите членки да обменят най-добри практики по отношение на парламентарния и съдебния контрол на разузнавателните служби с участието на националните парламенти и Европейския парламент в това усилие;
27. повтаря своя призив към Съвета и държавите членки за изключване, като основание за екстрадиция или депортиране на лица, считани за заплаха за националната сигурност, на позоваването на неизпълними дипломатически уверения, когато е налице реален риск от подлагане на изтезания или малтретиране или от процес, при който се използват доказателства, събрани по този начин;
28. призовава съответните органи да не се позовават на държавна тайна по отношение на международното сътрудничество в разузнаването с цел да се възпрепятства търсенето на отговорност и предоставянето на обезщетения и настоява позоваването на държавна тайна да бъде възможно единствено при наличие на действителни съображения, свързани с националната сигурност, като при всички случаи предимство имат неподлежащите на дерогация задължения по отношение на основните права, като например абсолютната забрана на изтезанията;
29. настоятелно призовава съответните органи да гарантират, че се прави ясно разграничение между разузнавателни дейности и служби по сигурността, от една страна, и правоприлагащи агенции, от друга, за да се гарантира спазването на общия принцип, че никой не е съдия по собственото си дело (*nemo iudex in sua causa*);
30. подчертава, че Временната комисия, провела разследването, на което се опират

резолуциите на Парламента от 14 февруари 2007 г. и 19 февруари 2009 г., разкри начините, по които в процедурите по разрешение и контрол на полетите на граждански самолети, прелитащи през въздушното пространство на държавите членки или кацащи на тяхна територия, са били въведени изключително много неточности, поради което не само е налице възможност за злоупотреба в операциите на ЦРУ по „извънредно предаване“, но и за лесно заобикаляне от страна на организираната престъпност, включително от терористични мрежи; припомня също така правомощията на Съюза в сферата на транспортната сигурност и безопасност и препоръката на Парламента до Комисията да регулира и контролира управлението на въздушното пространство, летищата и нетърговското въздухоплаване на ЕС; призовава поради това ЕС и държавите членки да не отлагат повече извършването на задълбочен преглед на прилагането от тяхна страна на Конвенцията за международно гражданско въздухоплаване (Чикагската конвенция) по отношение на разрешенията и инспектирането на граждански въздухоплавателни средства, прелитащи през въздушното пространство на държавите членки или кацащи на тяхна територия, с оглед да се гарантира по-голяма сигурност и извършване на редовни проверки, като изискват предварително установяване на самоличността на пътниците и членовете на екипажите и като гарантират, че на всички полети, класифицирани като „държавни“ (които са изключени от обхвата на Чикагската конвенция), се дава предварително и надлежно разрешение; припомня също така препоръката на Парламента към държавите членки да прилагат ефективно приетата в Токио Конвенция за правонарушенията и някои други действия, извършвани на борда на въздухоплавателните средства;

31. отбелязва инициативите на Комисията в отговор на препоръките на Парламента; изразява съжаление обаче, че те не са били част от по-широк дневен ред и стратегия за осигуряването на търсене на отговорност за нарушенията на правата на човека, извършени в контекста на програмата на ЦРУ, и на необходимата защита и обезщетение на жертвите;
32. призовава Комисията да проучи дали разпоредбите на ЕС, по-специално тези относно убежището и съдебното сътрудничество, са били нарушени чрез сътрудничество с програмата на ЦРУ;
33. призовава Комисията да улеснява и подпомага съвместимите с правата на човека правна взаимопомощ и съдебно сътрудничество между разследващите органи и сътрудничеството между юристите, участващи в търсенето на отговорност в държавите членки, по-специално за да гарантира обмена на важна информация и за да насърчава ефективното използване на всички налични инструменти и ресурси на ЕС;
34. призовава Комисията до една година и въз основа на стандартите, разработени от Съвета на Европа и ООН, да приеме рамка, включително изисквания за докладване от страна на държавите членки, за наблюдение и в подкрепа на процедурите за търсене на отговорност, включително насоки за разследвания, съвместими с правата на човека;
35. призовава Комисията, с оглед на институционалните недостатъци, разкрити в

контекста на програмата на ЦРУ, да приеме мерки, насочени към укрепване на капацитета на ЕС за предотвратяване и отстраняване на нарушенията на правата на човека на равнище ЕС, и да предвиди засилване на ролята на Парламента;

36. призовава Комисията да обмисли предлагането на мерки за постоянно сътрудничество и обмен на информация между Европейския парламент и парламентарните комисии за надзор на службите за разузнаване и сигурност на държавите членки в случаите, когато е видно, че службите за разузнаване и сигурност на държавите членки са предприели съвместни действия на територията на ЕС;
37. призовава Комисията да представи предложения за разработване на договорености за демократичен надзор на трансграничните разузнавателни дейности в контекста на политиките за борба с тероризма за ЕС; възнамерява да използва изцяло собствените си парламентарни правомощия за контрол на политиките за борба с тероризма в съответствие с препоръките, изготвени от отдела за проучване на Парламента (PE 453.207);
38. призовава Европейския омбудсман да разследва Комисията, Съвета и службите за сигурност на ЕС, по-специално Европол и Евроюст, да зачитат основните права и принципите на добра администрация и лоялно сътрудничество в отговор на препоръките относно транспортирането и незаконното задържане на затворници;
39. призовава ЕС да гарантира пълното спазване на своите международни задължения, както и цялостното прилагане на политиките и инструментите на външната политика на ЕС, като например насоките относно изтезанията и диалозите за правата на човека, така че да бъде в по-силна позиция да изисква стриктното изпълнение на клаузите за правата на човека във всички международни споразумения, които подписва, и настоятелно да призовава своите основни съюзници, включително САЩ, да спазват собственото си национално право, както и международното право;
40. отново потвърждава, че международната борба с тероризма и двустранното или многостранното международно сътрудничество в тази област, включително в рамките на НАТО или между разузнавателните служби и службите за сигурност, трябва да се осъществяват единствено при пълно зачитане на правата на човека и основните свободи и при подходящ демократичен и съдебен надзор; призовава държавите членки, Комисията, Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и Съвета да гарантират прилагането на тези принципи в своите външни отношения и настоява те да извършват задълбочена оценка на сведенията за техните партньори, свързана с правата на човека, преди сключването на всяко ново споразумение, особено на споразуменията за сътрудничество в разузнаването и обмен на разузнавателна информация, да преразглеждат съществуващите споразумения, когато тези партньори не спазват правата на човека, и да информират Парламента за заключенията си от тези оценки и преразглеждания;
41. настоятелно призовава в бъдеще да не се повтаря намесата на чужди специални служби в делата на суверенни държави — членки на ЕС, и борбата срещу тероризма да се води при пълно зачитане на правата на човека, основните свободи,

демократията и принципа на правовата държава;

42. припомня, че Факултативният протокол към Конвенцията на ООН против изтезанията изисква да се изградят системи за контрол, които обхващат всички ситуации на лишаване от свобода, и набляга на факта, че придържането към този международен инструмент води до по-голяма защита; силно препоръчва на партньорските държави на ЕС да ратифицират Факултативния протокол, да създадат независими национални механизми за превенция, които да съответстват на принципите, приети на Парижката среща, и да ратифицират Международната конвенция на ООН за защитата на всички лица срещу насилствено изчезване;
43. отново призовава, в съответствие международното право и по-специално с член 12 от Конвенцията против изтезанията, всички държави, на които са представени достоверни твърдения, да положат всички необходими усилия за представяне на нужните разяснения и ако сведенията продължават, да проведат щателни разследвания и следствия на всички предполагаеми действия, свързани с извънредно предаване, тайни затвори, изтезания и други сериозни нарушения на правата на човека, така че да се установи истината и при необходимост да се определи отговорността, да се гарантира отчетността и да се избегне безнаказаността, включително чрез изправяне на лица пред съда, когато са налице доказателства за наказателна отговорност; призовава ВП/ЗП и държавите членки да вземат във връзка с това всички необходими мерки, за да гарантират подходящи последващи мерки на съвместното изследване на ООН на глобалните практики по отношение на тайното задържане в контекста на борбата с тероризма, по-специално във връзка с последващите писма, изпратени до 59 държави от специалните докладчици на 21 октомври 2011 г. с искане техните правителства съответно да предоставят актуализирана информация относно прилагането на препоръките, съдържащи се в изследването;
44. призовава ЕС да гарантира, че държавите членки, асоциираните държави и партньорите (по-специално обхванатите от Споразумението от Котону), които са изразили съгласие да приемат бивши затворници от лагера в Гуантанамо, действително им оказват пълна подкрепа по отношение на условията на живот, усилията за улесняване на интеграцията им в обществото, медицинското лечение, включително психологическото възстановяване, достъпа до документи за самоличност и пътуване, упражняване на правото на събиране на семейството и всички други основни права, предоставяни на лица със статут на политически бежанци;
45. изразява особена загриженост във връзка с процедурата, проведена от военна комисия на САЩ по отношение на г-н Абд ал-Рахим ал-Нашири, който в случай на осъждане би могъл да получи смъртна присъда; призовава органите на САЩ да изключат възможността за налагане на смъртно наказание на г-н Абд ал-Рахим ал-Нашири и отново заявява своята дългогодишна позиция против смъртното наказание независимо от случая или обстоятелствата; отбелязва, че случаят на г-н ал-Нашири е бил отнесен до Европейския съд по правата на човека още на 6 май 2011 г.; призовава органите на всички страни, в които г-н ал-Нашири е бил задържан, да използват всички налични средства, за да гарантират, че той няма да

получи смъртно наказание; настоятелно призовава ВП/ЗП да повдигне случая на г-н ал-Нашири пред САЩ като приоритетен въпрос в приложение на насоките на ЕС относно смъртното наказание;

46. отново заявява, че пълното прилагане на клаузата за правата на човека в споразуменията с трети държави е от съществено значение в отношенията между ЕС и неговите държави членки и тези държави, и счита, че е налице истински импулс за преразглеждане на начина, по който европейските правителства са си сътрудничили с репресивния апарат на диктаторски режими в името на борбата с тероризма; във връзка с това счита, че наскоро преработената европейска политика за съседство трябва да окаже силна подкрепа на реформата в сектора за сигурност, която трябва по-специално да осигури ясно разграничение между разузнавателните и правоприлагащите функции; призовава ЕСВД, Съвета и Комисията да засилят сътрудничеството си с Европейския комитет против изтезанията и други свързани с тези въпроси механизми на Съвета на Европа при планирането и осъществяването на проекти за подкрепа на трети държави в борбата с тероризма и на всички форуми за диалог с трети държави в областта на борбата с тероризма;
47. призовава правителството на бивша югославска република Македония (БЮРМ) да изяснят отговорността и да гарантират отчетност във връзка с отвлечането на Халид Ел-Масри в резултат от предполагаемо объркване на самоличността, довело до незаконното му задържане и предполагаеми изтезания; изразява съжаление относно бездействието от страна на прокуратурата на Скопие във връзка с провеждането на криминално разследване по жалбата на г-н Ел-Масри; отбелязва, че Европейският съд по правата на човека е започнал разглеждането на това дело и че първото заседание на Голямата камера е било на 16 май 2012 г.; счита, че предполагаемите действия на правителството на БЮРМ по този случай не съответстват на основополагащите принципи на ЕС за зачитане на основните права и принципите на правната държава и трябва да бъдат повдигнати по съответния ред от Комисията във връзка с кандидатурата на Македония за присъединяване към ЕС;
48. призовава органите на НАТО и САЩ да проведат свои собствени разследвания, да си сътрудничат тясно с парламентарните или съдебните разследвания на ЕС и държавите членки по тези въпроси<sup>1</sup>, включително където е относимо, чрез бърз отговор на молби за взаимна правна помощ, както и да разкриват информацията относно програмите за извънредно предаване или относно други практики, нарушаващи човешките права и основните свободи, и да предоставят на правните представители на заподозрените лица цялата необходима информация за защита на техните клиенти; призовава да бъде потвърдено, че всички споразумения на НАТО и всички договорености между НАТО и ЕС и други трансатлантически договорености зачитат основните права;
49. отдава дължимо признание на инициативите на гражданското общество в САЩ за създаване през 2010 г. на независима двупартийна работна група, която да проучи политиката и действията на правителството на САЩ, свързани със залавянето, задържането и преследването на лица, заподозрени в извършването на терористична

---

<sup>1</sup> Вж. наред с другото гореспоменатата резолюция на Парламента от 9 юни 2011 г.

дейност, и местата за задържане на САЩ при администрациите на президентите Клинтън, Буш и Обама;

50. призовава САЩ, предвид централната роля на трансатлантическото партньорство и лидерската позиция на САЩ в тази област, да проведат пълно разследване и да гарантират отчетност за всички извършени злоупотреби, да гарантират пълното прилагане на съответното вътрешно и международно право с оглед премахването на правните „черни дупки“, да прекратят военните производства, да приложат в пълна степен наказателното право спрямо лица, заподозрени в извършването на терористична дейност, и да възстановят преразглеждането на мярката за задържането и възможността за оспорването на законността ѝ от страна на задържаното лице (*habeas corpus*), както и да гарантират справедлив процес, забрана за подлагане на изтезания и недискриминация между чуждестранните граждани и гражданите на Съединените американски щати;
51. призовава президента Обама да спази обещанието си за закриване на лагера в залива Гуантанамо, дадено през януари 2009 г., да предостави възможността, всяко задържано лице, срещу което няма да бъде повдигнато обвинение, възможно най-бързо да се завърне в своята страна или да се установи в друга страна, в която е в безопасност, срещу задържаните лица от лагера в Гуантанамо, срещу които има достатъчно допустими доказателства, без забавяне да бъдат заведени справедливи и открити съдебни процеси, водени от независими и безпристрастни съдилища, и в случай на осъждане да гарантира изтърпяването на присъдите в САЩ в съответствие с приложимите международни стандарти и принципи; изисква също така да се разследват нарушенията на правата на човек в лагера Гуантанамо и да се изясни отговорността за тях;
52. призовава за това, на всяко задържано лице, срещу което няма да бъде повдигнато обвинение, но което не може да бъде репатрирано поради реална опасност от подлагане на изтезания или преследване в неговата страна, да бъде предоставена възможност за заселване в САЩ при осигуряване на хуманитарна закрила и възможност за получаване на обезщетение<sup>1</sup> и настоятелно призовава държавите членки също да проявят готовност да приемат такива бивши задържани лица от лагера в Гуантанамо;
53. призовава властите на САЩ да отменят правото на задържане за неопределено време без повдигнато обвинение или съдебен процес по реда на Закона за национална отбрана (NDAA);
54. призовава съвета на председателите на делегации да гарантира, че ще започне парламентарен диалог по защитата на основните права в борбата с тероризма въз основа на фактите, установени в съвместното изследване на ООН на глобалните практики по отношение на тайното задържане в контекста на борбата с тероризма, и последващите действия във връзка с тях, и на компилацията на ООН от добри практики относно правни и институционални рамки и мерки, които гарантират зачитането на правата на човека от разузнавателните агенции в борбата с тероризма,

---

<sup>1</sup> Вж. параграф 3 от гореспоменатата резолюция на Парламента от 4 февруари 2009 г.

включително относно надзора върху тях;

55. поема задължението да посвети следващото си съвместно парламентарно заседание с националните парламенти на прегледа на ролята на парламентите в осигуряването на отчетност за нарушаването на правата на човека в контекста на програмата на ЦРУ и на насърчаването на по-тясно сътрудничество и редовен обмен между националните надзорни органи, които отговарят за контрола над разузнавателните служби, в присъствието на съответните национални органи, институции и агенции на ЕС;
56. изразява решимостта си да продължи да изпълнява мандата, даден му от временната комисия съгласно членове 2, 6 и 7 от ДЕС; възлага на своята комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, заедно с подкомисията по правата на човека, да информират по тази тема Парламента на негово пленарно заседание една година след приемането на настоящата резолюция; счита, че сега е от съществено значение да се прецени до каква степен са били следвани препоръките, приети от Парламента, и да се анализират причините за неизпълнението им, когато е налице подобен случай;
57. изисква от Съвета, Комисията, европейския омбудсман, правителствата и парламентите на държавите членки, страните кандидатки и асоциираните страни, Съвета на Европа, НАТО, ООН и правителството и двете камари на Конгреса на САЩ да информират Парламента за всяко развитие, което може да настъпи в областите, попадащи в обхвата на доклада;
58. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, европейския омбудсман, правителствата и парламентите на държавите членки, страните кандидатки и асоциираните страни, Съвета на Европа, НАТО, ООН и правителството и двете камари на Конгреса на САЩ.

6.7.2012

## СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ВЪНШНИ РАБОТИ

на вниманието на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи

относно предполагаемото използване на европейски държави от ЦРУ с цел транспортиране и незаконно задържане на затворници: последващи мерки във връзка с доклада на временната комисия на ЕП по предполагаемото използване на европейски държави от ЦРУ с цел транспортиране и незаконно задържане на затворници (2012/2033(INI))

Докладчик по становище: Sarah Ludford (\*)

(\*) Процедура с асоциирани комисии – член 50 от Правилника

### ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по външни работи приканва водещата комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

- А. като има предвид, че Европейският съюз се основава на ангажираност по отношение на демокрацията, принципите на правовата държава, правата на човека и основните свободи, зачитане на достойнството на човека и на международното право не само в рамките на вътрешните си политики, но и във външното измерение на Съюза; като има предвид, че ангажираността на ЕС по отношение на правата на човека, която е подкрепена с влизането в сила на Хартата на основните права на ЕС и с процеса по присъединяване към Европейската конвенция за защита на правата на човека, трябва да намери отражение във всички области на политиката, за да бъде политиката на ЕС в областта на правата на човека ефективна и надеждна;
- Б. като има предвид, че инструментите, уреждащи общата външна политика и политика на сигурност на ЕС (ОВППС), включват Всеобщата декларация за правата на човека, Международния пакт за граждански и политически права и двата факултативни протокола към него, Конвенцията против изтезанията и факултативния протокол към нея, Европейската конвенция за защита на правата на човека, Хартата на основните права на ЕС и Европейската конвенция за предотвратяване на изтезанията и нечовешкото или унижително отнасяне или наказание, които съвкупно не само налагат абсолютна забрана върху изтезанията, но също така предполагат позитивно задължение за разследване на твърденията за



изтезания и за осигуряване на правни средства за защита и обезщетение; като има предвид, че насоките на ЕС относно изтезанията представляват рамката за усилията на ЕС за предотвратяване и премахване на изтезанията и малтретирането по целия свят;

- В. като има предвид, че тайното задържане, което представлява вид насилствено изчезване, ако се прилага широко или систематично, би могло да бъде равнозначно на престъпление срещу човечеството; като има предвид, че обявяването на извънредно положение и борбата с тероризма създават среда, благоприятстваща тайните задържания;
- Г. като има предвид, че с цел да се гарантира насърчаването на спазването на международното право и зачитането на правата на човека всички споразумения за асоцииране, търговия и сътрудничество съдържат клаузи относно правата на човека, и като има предвид, че ЕС също води политически диалог с трети държави въз основа на насоките относно правата на човека, които включват борба срещу смъртното наказание и изтезанията; като има предвид, че в рамките на Европейския инструмент за демокрация и права на човека ЕС подкрепя организациите на гражданското общество, които се борят срещу изтезанията и подкрепят реабилитацията на жертвите на изтезания;
- Д. като има предвид, че в съвместното изследване на ООН на практиките по света по отношение на тайното задържане в контекста на борбата с тероризма (A/HRC/13/42), подготвено от специалния докладчик за насърчаване и защита на правата на човека и основните свободи в рамките на борбата с тероризма, специалния докладчик за изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, работната група по произволното задържане и работната група за насилствените или принудителни изчезвания, се описва подробно използването на тайни обекти за задържане на лица на територията на държави членки на ЕС като част от програмата на ЦРУ, както и че впоследствие бяха изпратени писма до държавите членки с искане за допълнителна информация, както е посочено в докладите относно съобщенията по специалните процедури, включително доклада от 23 февруари 2012 г. (A/HRC/19/44);
- Е. като има предвид, че отношенията между ЕС и САЩ се основават на тясно партньорство и сътрудничество в много области въз основа на общи споделени ценности като демокрацията, принципите на правовата държава и основните права; като има предвид, че ЕС и Съединените американски щати поеха още по-силен ангажимент по отношение на борбата срещу тероризма след терористичните нападения от 11 септември 2001 г., а именно чрез Съвместната декларация относно борбата с тероризма от 3 юни 2010 г., но като има предвид, че е необходимо да се осигури спазването на практика на обявените ангажименти и да се преодолеят различията между политиките на ЕС и на САЩ в рамките на борбата срещу тероризма;
- Ж. като има предвид, че през декември 2011 г. САЩ приеха Закона за национална отбрана (National Defense Authorization Act), с който се кодифицира в законодателството задържането за неопределен срок на лица, заподозрени в участие

в терористични действия на територията на САЩ, и се подкопава правото на законни процедури и на справедлив съдебен процес; като има предвид, че обхватът на Закона за национална отбрана се оспорва по съдебен път;

- З. като има предвид, че на 22 януари 2009 г. президентът, г-н Обама, подписа три указа, с които се забраняват изтезанията по време на разпити, създава се междуведомствена работна група с цел редовно преразглеждане на политиките и процедурите по задържане, включително преразглеждане на всички отделни случаи, и се разпорежда закриването на лагера в Гуантанамо;
- И. като има предвид обаче, че лагерът в Гуантанамо все още не е закрит поради силно противопоставяне от страна на Конгреса на САЩ; като има предвид, че с цел да се ускори закриването му САЩ призоваха държавите членки на ЕС да приемат задържани лица от Гуантанамо; като има предвид, че Върховният комисар на ООН по правата на човека изрази дълбокото си разочарование от факта, че лагерът в Гуантанамо все още не е закрит и че се запазва системната практика на произволни задържания;
- Й. като има предвид, че лицата, задържани в лагера Гуантанамо, все още биват изправяни пред военни трибунали, а именно след решението на президента на САЩ от 7 март 2011 г. да подпише указ, с който се отменя действащото в продължение на две години замразяване на нови военни производства, и след приемането на закона на 7 януари 2012 г., който забранява прехвърлянето на задържани в Гуантанамо лица на територията на САЩ, за да бъдат съдени;
- К. като има предвид, че Парламентът многократно е призовавал борбата с тероризма да се води при пълно зачитане на човешкото достойнство, правата на човека и основните свободи, включително в рамките на международното сътрудничество в тази област, въз основа на Европейската конвенция за защита на правата на човека, Хартата на основните права на Европейския съюз и националните конституции и законите, свързани с основните права, и че неотдавна той отново отправи същия призив в доклада си относно политиката на ЕС за борба с тероризма, в който той също така заяви, че зачитането на правата на човека е предпоставка за ефективността на политиката;
- Л. като има предвид, че независимо от ангажимента на ЕС за избягване на тайно съглашателство по отношение на изтезанията, проявен чрез приемането на Регламент (ЕО) № 1236/2005 на Съвета<sup>1</sup>, изменен последно през декември 2011 г.<sup>2</sup>, с който се забранява всякакъв износ или внос на стоки без друга практическа употреба освен за изпълнение на смъртно наказание, изтезания или друго жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, е необходимо да се положат допълнителни усилия, за да се осигури цялостен обхват;
- М. като има предвид, че практиката да се разчита единствено на дипломатически уверения при даването на разрешение за екстрадиране или депортиране на лица в държави, където има съществени основания да се предполага, че те биха били

<sup>1</sup> ОВ L 200, 30.7.2005 г., стр. 1

<sup>2</sup> ОВ L 338, 21.12.2011 г., стр. 31.

изложени на опасност от изтезания или друг вид малтретиране, е несъвместима с абсолютната забрана на изтезанията в международното право, законодателството на ЕС и националните конституции и законодателствата на държавите членки<sup>1</sup>;

- Н. като има предвид, че Парламентът многократно и категорично е осъждал незаконните практики, включително „извънредно предаване“, отвличане, задържане без съдебен процес, изчезване, тайни затвори и изтезания, и е поискал да се проведат пълни разследвания на предполагаемата степен на участие на някои държави членки в действия, извършени в сътрудничество с органите на Съединените американски щати, по-специално ЦРУ, и включващи територията на ЕС;
- О. като има предвид, че незаконните действия на територията на ЕС може да са извършени в рамките на многостранни или двустранни споразумения на НАТО;
1. припомня, че стратегиите за борба с тероризма могат да бъдат ефективни само ако са проведени при стриктно спазване на задълженията по отношение на правата на човека и по-специално на правото на справедлив съдебен процес;
  2. отново осъжда практиките на извънредно предаване, тайни затвори и изтезания, които са забранени съгласно националното и международното право, предвиждащи зачитане на правата на човека, и които нарушават, наред с другото, правото на свобода, сигурност, хуманно отношение, неподлагане на изтезания, неотблъскване, презумпция за невинност, справедлив съдебен процес, адвокатска защита и еднаква закрила съгласно закона;
  3. счита, че е от съществено значение ЕС да осъди всички практики на злоупотреба в рамките на борбата с тероризма, включително извършените на територията на ЕС, за да може ЕС не само да се придържа към своите ценности, но и да се застъпва за тях по достоен начин в своите външни партньорства;
  4. отново заявява, че прилагането в пълна степен на клаузата за правата на човека в споразуменията е от съществено значение в рамките на отношенията между Европейския съюз и неговите държави членки и трети държави, и счита, че е налице истински импулс за преразглеждане на начина, по който европейските правителства са си сътрудничили с репресивния апарат на диктаторски режими в името на борбата с тероризма; в тази връзка счита, че наскоро преработената европейска политика за съседство трябва да обезпечи силна подкрепа за реформата в сектора на сигурността, която трябва по-специално да осигури ясно разграничение между разузнавателните и правоприлагащите функции; призовава Европейската служба за външна дейност, Съвета и Комисията да активизират сътрудничеството си с Европейския комитет против изтезанията и с други свързани с тези въпроси механизми на Съвета на Европа при планирането и осъществяването на проекти за подкрепа на трети държави в борбата с тероризма и на всички форми за диалог с трети държави в областта на борбата с тероризма;

---

<sup>1</sup> Член 5 от Всеобщата декларация за правата на човека, член 7 от Международния пакт за граждански и политически права, член 3 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и свързаната с него съдебна практика, член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

5. отново призовава, съгласно международното право и по-специално съгласно член 12 от Конвенцията против изтезанията, всички държави, по отношение на които са отправени достоверни твърдения, да положат всички възможни усилия за предоставяне на нужните разяснения и ако продължава да има основания за нови твърдения, да проведат щателни разследвания и следствия на всички предполагаеми действия, свързани с извънредно предаване, тайни затвори, изтезания и други сериозни нарушения на правата на човека, така че да се установи истината и при необходимост да се определи отговорността, да се гарантира търсенето на отчетност и да се избегне безнаказаността, включително чрез изправяне на лица пред съда, когато са налице доказателства за наказателна отговорност; във връзка с това призовава заместник-председателя/върховен представител и държавите членки на ЕС да вземат всички необходими мерки, за да продължат по подобаващ начин съвместното изследване на ООН на практиките по света във връзка с тайното задържане в контекста на борбата с тероризма, по-специално във връзка с последващите писма, изпратени от специалните докладчици на 21 октомври 2011 г. до 59 държави с искане тяхното съответно правителство да предостави актуализирана информация относно прилагането на препоръките, съдържащи се в изследването;
6. призовава органите на НАТО и Съединените американски щати да проведат свои собствени разследвания, да сътрудничат тясно с парламентарните или съдебните разследвания на ЕС и държавите членки по тези въпроси<sup>1</sup>, включително, където е приложимо, чрез бърз отговор на молби за взаимна правна помощ, да разкрият информация относно програмите за извънредно предаване и други практики, които нарушават правата на човека и основните свободи, и да предоставят на правните представители на заподозрените лица цялата информация, необходима за защита на техните клиенти; призовава за потвърждение, че всички споразумения на НАТО и всички договорености между НАТО и ЕС и други трансатлантически договорености зачитат основните права;
7. отдава дължимо признание на инициативите на гражданското общество в САЩ за създаването през 2010 г. на независима двупартийна работна група, която да проучи политиката и действията на правителството на САЩ, свързани със залавянето, задържането и преследването на лица, заподозрени в извършването на терористична дейност, и арестите в САЩ при администрациите на президентите Клинтън, Буш и Обама;
8. призовава съответните органи да не се позовават на държавна тайна по отношение на международното сътрудничество в разузнаването с цел да се възпрепятства отчетността и правните средства за защита и настоява, че позоваването на държавна тайна може да бъде обосновано единствено при наличие на действителни съображения, свързани с националната сигурност, като при всички случаи предимство имат неподлежащите на дерогация задължения по отношение на основните права, като например абсолютната забрана на изтезанията;
9. призовава ЕС да гарантира пълното спазване на своите собствени международни

---

<sup>1</sup> Виж наред с другото резолюцията на Европейския парламент от 9 юни 2011 г. относно Гуантанамо: на споразумението предстоящо решение за смъртно наказание (P7\_TA(2011)0271).

задължения, както и цялостното прилагане на политиките и инструментите на външната политика на ЕС, като например насоките относно изтезанията и диалозите за правата на човека, така че ЕС да бъде в по-силна позиция да изисква стриктното изпълнение на клаузите относно правата на човека във всички международни споразумения, които подписва, и настоятелно да призовава своите основни съюзници, като например САЩ, да спазват собственото си национално право, както и международното право;

10. припомня, че Факултативният протокол към Конвенцията на ООН против изтезанията изисква да се изградят системи за контрол, които обхващат всички ситуации на лишаване от свобода, и набляга на факта, че придържането към този международен инструмент води до по-голяма защита; настоятелно препоръчва на партньорските държави на ЕС да ратифицират Факултативния протокол и да създадат независими национални механизми за превенция, които да са в съответствие с принципите, приети на Парижката среща, и да ратифицират Международната конвенция на ООН за защитата на всички лица срещу насилствено изчезване;
11. призовава правителството на бивша югославска република Македония (БЮРМ) да изяснят отговорността и да гарантират отчетност във връзка с отвлечането на Халид Ел-Масри в резултат от предполагаемо объркване на самоличността, довело до незаконното му задържане и предполагаеми изтезания; изразява съжаление относно бездействието на прокуратурата на Скопие във връзка с провеждането на криминално разследване по жалбата на г-н Ел-Масри; отбелязва, че Европейският съд по правата на човека е започнал разглеждането на този случай и че първото заседание на Голямата камера бе проведено на 16 май 2012 г.; счита, че предполагаемите действия на правителството на БЮРМ по този случа не съответстват на основополагащите принципи на ЕС за зачитане на основните права и принципите на правовата държава и трябва да бъдат повдигнати по надлежния ред от Комисията в рамките на процеса по присъединяване на БЮРМ към ЕС;
12. изразява особена загриженост във връзка с процедурата, проведена от военна комисия на САЩ по отношение на Абд ал-Рахим ал-Нашири, който в случай на осъждане би могъл да получи смъртна присъда; призовава властите на САЩ да не допускат налагането на смъртно наказание на Абд ал-Рахим ал-Нашири и отново заявява своята дългогодишна позиция против смъртното наказание независимо от случая или обстоятелствата; отбелязва, че случаят на г-н ал-Нашири е отнесен до Европейския съд по правата на човека на 6 май 2011 г.; призовава органите на всички държави, в които г-н ал-Нашири е бил задържан, да приложат всички налични средства, за да гарантират, че той няма да бъде осъден на смърт; настоятелно призовава ЗП/ВП да повдигне пред САЩ случая на г-н ал-Нашири като приоритетен въпрос, като приложи насоките на ЕС по отношение на смъртното наказание;
13. отново потвърждава, че международната борба с тероризма и двустранното или многостранното международно сътрудничество в тази област, включително в рамките на НАТО или между разузнавателните служби и службите за сигурност, трябва да се осъществяват единствено при пълно зачитане на правата на човека и

основните свободи и при подходящ демократичен и съдебен надзор; призовава държавите — членки на ЕС, Комисията, Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и Съвета да гарантират прилагането на тези принципи в своите външни отношения и настоява те да извършват задълбочена оценка на документацията на своите партньори, свързана с правата на човека, преди сключването на всяко ново споразумение, особено на споразуменията за сътрудничество в разузнаването и обмен на разузнавателна информация, да направят преглед на съществуващите споразумения в случаите, когато партньорите по тях не зачитат правата на човека, и да информират Европейския парламент за заключенията си от тези оценки и прегледи;

14. призовава отново Съвета и държавите членки да не допускат уповаването на неизпълними дипломатически уверения като основание за екстрадиране или депортиране на лица, за които се счита, че застрашават националната сигурност, ако има реален риск въпросните лица да бъдат подложени на изтезания или малтретиране или да бъдат изправени пред съд чрез използване на доказателства, получени с такива средства;
15. настоятелно призовава съответните органи да гарантират, че се прави ясно разграничение между разузнавателни дейности и служби по сигурността, от една страна, и правоприлагащи органи, от друга, за да се гарантира спазването на общия принцип „*nemo iudex in sua causa*“ (никой не е съдия по собственото си дело);
16. подчертава, че временната комисия на ЕП, провеждаща разследването, на което се опират резолюциите на ЕП от 14 февруари 2007 г. и 19 февруари 2009 г., разкри, че в процедурите по разрешение и контрол на полетите на граждански самолети, прелитащи или кацащи на територията на съответните държави, има много пропуски, поради което не само е налице възможност за злоупотреба в операциите по „извънредно предаване“ на ЦРУ, но и за лесно заобикаляне от членове на организираната престъпност, включително от терористични мрежи; припомня също така правомощията на Общността в сферата на транспортната сигурност и безопасност и препоръката на Парламента до Комисията да регулира и контролира управлението на въздушното пространство, летищата и нетърговското въздухоплаване на ЕС; поради това призовава ЕС и държавите членки да не отлагат повече извършването на задълбочен преглед на прилагането от тяхна страна на Конвенцията за международно гражданско въздухоплаване („Чикагската конвенция“) по отношение на разрешенията и инспектирането на граждански въздухоплавателни средства, прелитащи през тяхното въздушно пространство или кацащи на тяхна територия, с оглед да се гарантира по-голяма сигурност и извършване на редовни проверки, като изискват предварително установяване на самоличността на пътниците и членовете на екипажите и като гарантират, че всички полети, класифицирани като „държавни“ (които са изключени от обхвата на Конвенцията), получават предварително и надлежно разрешение; припомня също така препоръката на Парламента, държавите членки да прилагат ефективно приетата в Токио Конвенция за правонарушенията и някои други действия, извършвани на борда на въздухоплавателните средства;
17. призовава съвета на председателите на делегации да гарантира, че ще започне

парламентарен диалог по защитата на основните права в борбата с тероризма въз основа на фактите, установени в съвместното изследване на ООН на глобалните практики по отношение на тайното задържане в контекста на борбата с тероризма, и последващите действия във връзка с тях, и на компилацията на ООН от добри практики относно правни и институционални рамки и мерки, които гарантират зачитането на правата на човека от разузнавателните агенции в борбата с тероризма, включително относно надзора върху тях;

18. призовава Съединените американски щати, предвид централната роля на трансатлантическото партньорство и лидерската позиция на САЩ в тази област, да проведат пълно разследване и да гарантират отчетност за всички извършени злоупотреби, да гарантират пълното прилагане на съответното вътрешно и международно право с оглед премахването на правните „черни дупки“, да прекратят военните производства, да приложат в пълна степен наказателното право спрямо лица, заподозрени в извършването на терористична дейност, и да възстановят преразглеждането на мярката за задържането и възможността за оспорването на законността ѝ от страна на задържаното лице (habeas corpus), както и да гарантират справедлив процес, забрана за подлагане на изтезания и недискриминация между чуждестранните граждани и гражданите на Съединените американски щати;
19. призовава президента Обама да спази обещанието си за закриване на лагера в залива Гуантанамо, дадено през януари 2009 г., както и да предостави възможността, всяко задържано лице, срещу което няма да бъде повдигнато обвинение, възможно най-бързо да се завърне в своята страна или да се установи в друга страна, в която е в безопасност, срещу задържаните лице от лагера в Гуантанамо, срещу които има достатъчно допустими доказателства, без забавяне да бъдат заведени справедливи и открити съдебни процеси, водени от независими и безпристрастни съдилища, и в случай на осъждане да гарантира изтърпяването на присъдите в Съединените американски щати в съответствие с приложимите международни стандарти и принципи; призовава също така за разследване на нарушенията на правата на човека в лагера Гуантанамо и за изясняване на отговорността за тях;
20. призовава властите на САЩ да отменят правото на задържане за неопределено време без повдигнато обвинение или съдебен процес по реда на Закона за национална отбрана (NDAA);
21. призовава всички държави – членки на ЕС, да подпишат и ратифицират Конвенцията на ООН за защитата на всички лица срещу насилствено изчезване;
22. призовава за това, на всяко задържано лице, срещу което няма да бъде повдигнато обвинение, но което не може да бъде репатрирано поради реална опасност от подлагане на изтезания или преследване в своята страна, да бъде предоставена възможност за заселване в Съединените щати при осигуряване на хуманитарна закрила и възможност за получаване на обезщетение<sup>1</sup>, и настоятелно призовава държавите – членки на ЕС, също да проявят готовност да приемат такива бивши задържани лица от лагера в Гуантанамо.

---

<sup>1</sup> Вж. параграф 3 от резолюцията на Европейския парламент от 4 февруари 2009 г. за репатрирането и заселването на затворници от лагера в Гуантанамо (P6\_TA (2009)0045).

23. призовава ЕС да гарантира, че държавите — членки на ЕС, асоциираните държави и партньорите, по-специално по Споразумението от Котону, които са изразили съгласие да приемат бивши затворници от лагера в Гуантанамо, действително им оказват пълна подкрепа по отношение на условията на живот и улесняването на интеграцията им в обществото, медицинското лечение, включително психологическото възстановяване, достъпа до документи за самоличност и пътуване, упражняване на правото на събиране на семейството и всички други основни права, предоставяни на лица със статут на политически бежанци.



## РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

<b>Дата на приемане</b>	5.7.2012 г.
<b>Резултат от окончателното гласуване</b>	+: 60 -: 3 0: 1
<b>Членове, присъствали на окончателното гласуване</b>	Pino Arlacchi, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Andrzej Grzyb, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Евгени Кирилов, Maria Eleni Koppa, Андрей Ковачев, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Libor Rouček, Tokia Saïfi, Nikolaos Salavrakos, György Schöpflin, Werner Schulz, Adrian Severin, Marek Siwiec, Geoffrey Van Orden, Кристиан Вигенин, Sir Graham Watson, Boris Zala
<b>Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване</b>	Charalampos Angourakis, Jean-Jacob Bicep, Véronique De Keyser, Andrew Duff, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Elisabeth Jeggle, Baroness Sarah Ludford, Carmen Romero López, Helmut Scholz, Indrek Tarand, Alejo Vidal-Quadras, Dominique Vlasto, Joachim Zeller
<b>Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване</b>	Petru Constantin Luhan

## РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

<b>Дата на приемане</b>	10.7.2012 г.
<b>Резултат от окончателното гласуване</b>	+: 50 -: 2 0: 5
<b>Членове, присъствали на окончателното гласуване</b>	Jan Philipp Albrecht, Edit Bauer, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Simon Busuttil, Philip Claeyns, Carlos Coelho, Ioan Enciu, Frank Engel, Cornelia Ernst, Monika Flašíková Beňová, H�el�ene Flautre, Kinga G�al, Kinga G�oncz, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, L�ivia J�ar�oka, Timothy Kirkhope, Juan Fernando L�opez Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Светослав Христов Малинов, V�eronique Mathieu, Anthea McIntyre, Louis Michel, Claude Moraes, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero L�opez, Renate Sommer, Rui Tavares, Nils Torvalds, Kyriacos Triantaphyllides, Wim van de Camp, Axel Voss, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikstr�om, Tatjana Zdanoka
<b>Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване</b>	Elena Oana Antonescu, Michael Cashman, Anna Maria Corazza Bildt, Leonidas Donskis, Dimitrios Droutsas, Lorenzo Fontana, Мария Габриел, Monika Hohlmeier, Hubert Pirker, Ra�ul Romeva i Rueda, Salvador Sed�o i Alabart, Mich�ele Striffler
<b>Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване</b>	Zita Gurmai, Nadja Hirsch, Elisabeth Jeggle